- Despre manastire
- Blog
- Magazin de obiecte bisericesti
- Magazinul atelierului de broderie

Produse

- Acasa
- Produse naturiste
  - Sapun natural produs in manastire
  - Ceaiuri
  - Unguente
- Calendare crestin-ortodoxe 2017
- Produse handmade
  - Semne de carte handmade
  - Alte obiecte handmade
- "Maica Domnului - potoleste intristarile noastre"
- Icoane
  - Maica Domnului
  - Mantuitorul Hristos
  - Sf. Ioan Botezatorul
  - Sf. Nicolae
  - Alti sfinti
  - Praznicare
  - Argintate
  - Cu suport
  - Pereche
  - Plastifiate
- Carti
- Cruci sculptate
- DIverse
- Candele
- Sfesnice
- Cruci
- Obiecte cu magnet
- Cruciulite
- Metaniere
- Metanii lungi
- Brelocuri
- Consumabile
  - Tamaie
  - Mir
  - Fitile
  - Carbune
- Catui pentru tamaiat
- Forme pentru coliva
- Accesorii auto
- Accesorii telefon

Cos cumparaturi

Coş gol

Sectiuni

- Contact
- Cum cumpar?
- Despre manastire
- Blogul manastirii
- Magazinul atelierului de croitorie si broderie bisericeasca

Cauta

Cauta...

Schimbă Moneda

RON lei

Facebook

SFbBox by κατασκευη eshop

Acasa ▸ Carti

Comanda minima este de 50 lei.

"Intre timp si vesnicie. Viata Parintelui Arsenie Papacioc"

Taina suferintei

Înapoi la: Carti

Cea mai frumoasa si folositoare carte despre suferinta!
"Frate, Dumnezeu ingaduie sa ai o stramtorare, o durere, o greutate, sa traiesti ceva care poate te copleseste pana in strafundurile existentei tale? Aceasta este o binecuvantare! Te cerceteaza Dumnezeu! Este ca si cum ti-ar spune: „Sunt aici. Opreste-te si ia amintea,intoarece-te si priveste-Ma! Nu te lasa coplesit de problema, oricare ar fi aceasta! Vreau sa-ti dau ceva! Ce-am sa-ti dau? Pe Mine Insumi, si sa te fac Dumnezeu! Voiesc sa fi ceea ce sunt si Eu, adica Dumnezeu, pentru ca te iubesc, te doresc, pentru ca esti faptura Mea si pentru tine le-am facut si le fac pe toate. " (Arhim. Simeon Kraiopoulos)

320 pagini

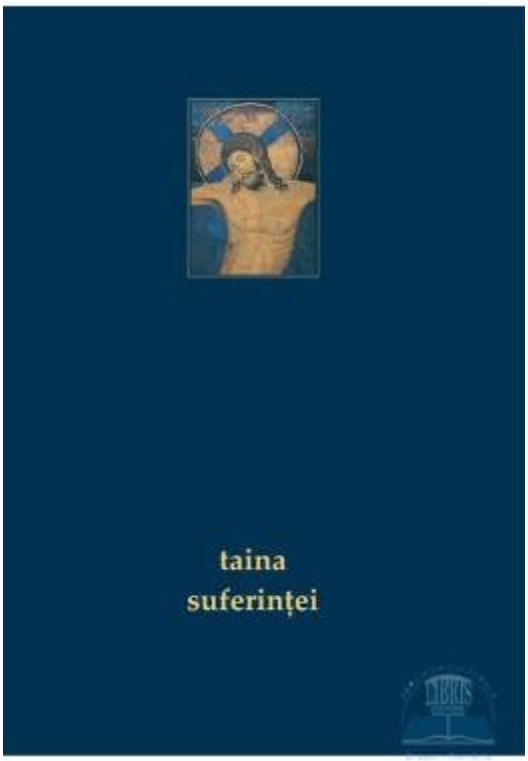

Pret:
Preț: 30,00 lei

1 Adaugă în coş

Descriere

"Taina suferintei" scrisa de Arhim. Simeon Kraiopoulos este cartea care te ajuta sa intelegeti cel mai bine sensul suferintei si sa inveti cum sa-i faci fata. In general, toți care vin în lume, toți câți trec pe acest pământ – acum este rândul nostru – toți oamenii fără excepție, în decursul vieții lor, **unii mai mult, alții mai puțin simt tristețe, mâhnire, suferință până la lacrimi.** Dar important este sa stim cum sa ne folosim de suferinta, cum sa o ducem si cum sa o usuram. Aceasta carte, scrisa intr-un limbaj foarte accesibil, este o lectura care iti da tarie si mangaiere in clipele grele ale suferintei. Chiar si crestinii care stiu foarte bine care este sensul suferintei se intampla ca in acele momente grele cand se afla in focul incercarilor si al durerilor sa piarda din vedere semnificatia si rolul suferintei, dar citind si recitind aceasta carte va gasi in ea, cu ajutorul lui Dumnezeu, cuvinte si sfaturi care sa-l ajute sa regaseasca sensul pierdut, sa se regaseasca pe sine si sa-L regaseasca pe Dumnezeu, care i-a dat intalnire tocmai in acea suferinta. De aceea consideram ca este o carte pe care orice crestin ar trebui sa o aiba si de asemenea sa o daruiasca altor persoane care sufera si au nevoie de a intelege sensul suferintei si a cere ajutorul lui Dumnezeu.

Cateva fragmente din aceasta carte:
“Iubiţii mei, aşa cum am spus şi la început, într-un chip sau altul, toţi suferim. Durerea pe care o experimentăm este prezentă în orice moment. Am putea spune că nu există clipă în viaţa omului în care acesta să nu sufere de ceva, de o durere pricinuită de el însuşi, sau venită de la cei dragi, de la copii, sau din partea celorlalţi oameni. Apoi, atunci când aflăm în fiecare zi despre răul care se întâmplă într-un loc sau altul de pe glob, când aflăm că în Africa copiii sunt înfometaţi şi mor de foame sau altele asemenea, un suflet creştinesc nu poate să nu simtă durere pentru toate câte se întâmplă. Prin urmare, fiecare clipă este plină de pătimire şi, voim sau nu voim, vom suferi. Toţi vom împlini acest canon. Problema nu este, aşadar că suferim, ci în felul în care reacţionăm la suferinţă. Cât de minunat ar fi să nu lăsăm să se irosească suferinţa! De suferit, oricum vom suferi.

Tot chinul suferinţei va fi în zadar dacă nu valorificăm pozitiv această pătimire, dacă n-o exploatăm. Şi valorificăm suferinţa, o exploatăm pozitiv, când cugetăm aşa cum am spus mai sus şi avem o atitudine pozitivă.

Întâi de toate, să nu ne împotrivim deloc şi să nu ne văităm. Chiar dacă-ţi face rău toată lumea, să nu zici: ”Acesta mi-a făcut rău…!”. Nu ţi-ar fi făcut nimic dacă n-ar fi îngăduit Dumnezeu. Iar El a lăsat aşa lucrurile pentru că aveai nevoie de suferinţă. Nu înseamnă că cel care a făcut răul a săvârşit un lucru bun. În această postură se află şi Iuda. El L-a trădat pe Hristos şi aceasta este cea mai mare crimă, însă era în iconomia lui Dumnezeu să fie trădat tocmai de Iuda şi să moară pe Cruce. De asemenea, cei care L-au răstignit sunt răstignitorii Lui adevăraţi. Dar trădarea, Crucea lui Hristos, moartea Lui înseamnă mântuire pentru lume. Aşa şi aici. Cel care ţi-a făcut răul este răufăcător şi va da răspuns într-o zi pentru aceasta, tu însă nu te foloseşti, nu câştigi nimic dacă în continuare spui: ”Mi-a făcut aşa şi aşa, să păţească şi el la fel…!”. Este păcat! Dumnezeu îngăduie unui om să-ţi facă rău şi să suferi. Lasă-l pe acela, ia seama la suferinţa ta şi să-L ai înaintea ochilor pe Dumnezeu. Aşadar, nici un necaz, nici o pătimire să n-o înfrunţi aşa, ci dacă este posibil, suferinţa s-o întâmpinăm zicând aceste cuvinte: “Dumnezeul meu, fii binecuvântat, fie aşa cum voieşti Tu!”. Astfel, durerea nu se va irosi, ci va fi valorificată, adică ne va folosi şi va deveni pentru sufletul nostru marele bine despre care am vorbit.

Să mai ştiţi şi acest lucru: după ce suferinţa îşi va face treaba pe care o are de făcut, Dumnezeu o ridică. Nu-I este greu deloc lui Dumnezeu să ridice orice suferinţă. De aceea, când suferim, când persistă o durere, să gândim aşa: „Dumnezeu vrea să-mi facă un bine, iar eu mă fac că nu înţeleg, doar mă tânguiesc şi mă chinuiesc”. Acest lucru să-l vezi, anume că Dumnezeu vrea să-ţi facă bine. Aceste lucruri le spun şi părinţilor în legătură cu copiii lor. Câteodată vin unii care sunt oamenii duhovniceşti şi părinţi buni, atenţi la îndatoririle lor creştineşti, ca să se vaite despre copilul lor care a luat altă cale, pe care niciodată nu se aşteptau să o ia. Mă străduiesc şi le spun următoarele, nu ca să port doar o simplă conversaţie cu ei, ci pentru că eu cred – şi deja am văzut acest lucru în fapt – că lucrurile stau astfel: „Luaţi seama, poate că voi vă consideraţi nişte părinţi buni şi vă pasă de ceea ce se întâmplă cu copilul vostru, care se pierde pe o cale greşită, dar să ştiţi că Dumnezeu îngăduie aceasta copilului vostru, exact ca să vedeţi unele lucruri pe care nu le-aţi văzut încă. Se poate să aveţi înlăuntrul vostru un egoism, o părere bună despre voi înşivă, sau orice altceva la care nu aţi luat seama. Dacă voi veţi pricepe şi se va vindeca sufletul vostru de aceste păcate, de aceste patimi, se va vindeca şi copilul vostru. Dumnezeu va aduce copilul înapoi, pe drumul cel bun, pe calea cea dreaptă, lângă voi”. Şi, într-adevăr, în multe situaţii se întâmplă aşa.

În general însă, vreau să spun că, atunci când suferinţa nu ne mai este necesară, Dumnezeu o ia de la noi. Dacă ea continuă, dacă rămâne, înseamnă că ne este de folos. Şi de faptul că eu sunt indispus în această seară se pare că era nevoie, şi de aceea Dumnezeu a îngăduit. Deci, nu trebuie să spunem altceva decât ceea ce am spus. Altfel, dacă nu aveam această indispoziţie, n-am fi spus ceea ce am spus. Am fi vorbit despre alte lucruri, dar probabil că acestea ne-au fost de folos să le auzim în această seară. Iubiţilor, socotesc că dacă luaţi aminte, dacă înţelegeţi puţin din ceea ce v-am spus, începeţi să înfruntaţi suferinţa în acest mod şi veţi descoperi că lucrurile sunt aşa cum le-am destăinuit."

Copyright Manastirea Lipnita © 2012

Toate drepturile rezervate.

Joomla template created with Artisteer.